

Da ni naša deca ne zaborave

Par [Tatjana Milošević](#)

Mondialisation.ca, 24 mars 2012

[NSPM](#) 24 mars 2012

Slušamo da su bombardovali Avganistan, Irak, Libiju, uskoro će možda i Iran. Slušamo i sećamo se dvadeset četvrtog marta 1999. godine. Bože, koliko sva bombardovanja liče jedna na druga. Na samom početku tog spektakla se otkrije da nekom tamo, većini sasvim nepoznatom zemljom vlada Veliki diktator (kod nas je izbor pao na Miloševića, mada je možda i Milutinović mogao da odigra tu ulogu), da taj diktator ugnjetava, pa i ubija svoj, najčešće dobro naoružan narod (u našem slučaju, čitaj, Albance), da pri tome primenjuje neprimerenu silu. Onda se svi svetski mediji utrkuju i licitiraju brojem žrtava (po principu, što više - to bolje). Bolje za naoružani narod kome je neophodno pomoći. Onda se na svim televizijama pojave poznate ličnosti iz sveta filma, književnosti, muzike i započne igra. Igra u kojoj su sve uloge dobro uigrane, pa uvežbavalo se to toliko puta. Pomoć, viču, mole, mora se pomoći narodu da sruši tiransku i diktatorsku vlast.

Obavezno su podeljene uloge i pripadnicima naroda koji je na spisku za bombardovanje. Njihove uloge jesu epizodne, ali i za epizodne uloge može se dobiti Oskar. Tako, na posebno je ceni uloga intelektualca koji je, zbog političkog neslaganja sa Velikim diktatorom, bio prinuđen da napusti zemlju koja je sledeća meta. Ove, ipak drugorazredne uloge, dobro su plaćene, treba znati odglumiti žrtvu. Još ako uspe da bude uverljiv i dotakne srca humanitaraca, taj može i dobro da zaradi. Oni, manje važni, epizodisti, dobiju uloge da razbijaju prozore sopstvenih ambasada da bi pokazali privrženost demokratskim principima. Mislím da je ovo momenat kada režiser počinje da na scenu izvodi glavne igrače. Prvo ministar spoljnih poslova Amerike (uloga koju je u našem slučaju dobila Madlen Olbrajt i morate priznati maestralno je odigrala, tako da sam prosto poverovala da nas ta žena mrzi) primeti da je takvo stanje ljudskih prava, u zemlji koja je na redu da bude bombardovana, neodrživo. Onda se na scenu izvodi hor ministara EU, zemalja članica NATO, koji vrlo brzo reaguju uvođenjem sankcija dotičnoj zemlji.

Sad već i situacija u zemlji koja je meta počinje da biva komplikovana. Narod dotične zemlje počinje i sam čudno da se ponaša. Kupuju se zalihe namirnica koje su neophodne, ali i one koje nikada neće biti upotrebljene. Naravno, kupuju oni koji imaju novca. Ostali gledaju pomamu i strepe kako će preživeti. Kako da izbegnu da se nađu na Varadinskom mostu ili niškoj pijaci kada oni budu mete. U našem slučaju, Diktator je napravio gaf. Improvizovao je. Pitao je narod da li želi da sam odlučuje o svojoj sudbini. A narod, koji očito nije ranije gledao taj film, nije iskoristio jedinu šansu da kaže da ne želi. Neka njegovu ulogu preuzme neki drugi narod. Nažalost, od tog trenutka spektakl počinje da dobija na ubrzanju.

Ovo je trenutak kada je scenaristi prepušteno na volju da odabere pravi način i ubedi gledaoce da je bombardovanje neophodno. Mogućnosti su velike, od dalje satanizacije Diktatora, preko slika izrešetanih ili, još bolje, raskomadanih civila. U našem slučaju,

scenarista nije držao sve konce u rukama, pa su se „civilima“ (u Račku) na slikama videle uniforme ispod civilnih odela. U narednim epizodama bombardovanja nije bilo ovakvih propusta, pa mislim da su umesto jednog angažovali ceo tim scenarista (ipak se radi o visokobudžetnim filmovima). Najvažnije je da film izgleda uverljivo, zar ne?

Sada su svi na sceni. Diktator, stradali civili, ugroženi intelektualci, humanitarne organizacije, spremne da pomognu novim dokazima zločina – ovaj momenat se u drami valjda zove kulminacija. NATO će, ipak, dati još jednu šansu Diktatoru (kod nas su koristili pregovore u kojima su statisti preuzeli na sebe deo tereta celog projekta). Diktator je opet bio zao i nije hteo da pristane na sjajne uslove da mu zemlja bude okupirana – sve u svemu, kod nas je bilo mnogo improvizacije. U sledećim epizodama nije bilo pregovora, oni su ionako nemogući sa Diktatorima. Kad se konačno ceo svet uverio da su Srbi, Iračani, Libijci zli momci – krenuli su avioni. Obično su bombe padale po celu noć. Jadni piloti su spavali danju. Verovatno je zato bilo toliko promašaja i toliko civilnih žrtava. Da bi režiser umirio gledaoce, u pauzama je puštao izjave žrtava koje su tražile, molile, vapile da se bombardovanje ne prekida. Samo tako mogu biti zaista kažnjeni diktatori kalibra Miloševića, Huseina, Gadafija. Samo se tako žrtve (u našem slučaju, Albanci) mogu vratiti na svoja ognjišta.

Ovde se film za publiku završava. Oni ne gledaju kadrove u kojima Srbi beže pred najездом Albanaca sa Kosova. Ne gledaju bolnicu u Čikagu na albanski način, u kojoj se Srbima vade organi. Ti kadrovi su isečeni da se « svetsko javno mnjenje » ne bi zbunjivalo pitanjem: Koga smo mi, tu, od koga spasavali.

La source originale de cet article est [NSPM](#)
Copyright © [Tatjana Milošević](#), [NSPM](#), 2012

Articles Par : [Tatjana Milošević](#)

Avis de non-responsabilité : Les opinions exprimées dans cet article n'engagent que le ou les auteurs. Le Centre de recherche sur la mondialisation se dégage de toute responsabilité concernant le contenu de cet article et ne sera pas tenu responsable pour des erreurs ou informations incorrectes ou inexactes.

Le Centre de recherche sur la mondialisation (CRM) accorde la permission de reproduire la version intégrale ou des extraits d'articles du site [Mondialisation.ca](#) sur des sites de médias alternatifs. La source de l'article, l'adresse url ainsi qu'un hyperlien vers l'article original du CRM doivent être indiqués. Une note de droit d'auteur (copyright) doit également être indiquée.

Pour publier des articles de [Mondialisation.ca](#) en format papier ou autre, y compris les sites Internet commerciaux, contactez: media@globalresearch.ca

[Mondialisation.ca](#) contient du matériel protégé par le droit d'auteur, dont le détenteur n'a pas toujours autorisé l'utilisation. Nous mettons ce matériel à la disposition de nos lecteurs en vertu du principe "d'utilisation équitable", dans le but d'améliorer la compréhension des enjeux politiques, économiques et sociaux. Tout le matériel mis en ligne sur ce site est à but non lucratif. Il est mis à la disposition de tous ceux qui s'y intéressent dans le but de faire de la recherche ainsi qu'à des fins éducatives. Si vous désirez utiliser du matériel protégé par le droit d'auteur pour des raisons autres que "l'utilisation équitable", vous devez demander la permission au détenteur du droit d'auteur.

Contact média: media@globalresearch.ca